

Etelän kuningas (Luku yksi)

- Gerald Flurry
- [22.2.2023](#)

Pohjan kuningas ja Etelän kuningas ovat ne kaksi valtaa, joiden on profetoiden mukaan määrä iskeä yhteen tänä lopunaikana. Jumalan tosi seurakunnan tulee tuntea, keitä nämä kaksi valtaa ovat.

"Mutta lopun ajalla *Etelän kuningas* iskee yhteen hänen kanssansa. Ja *Pohjan kuningas* käy tämän kimppuun vaunuilla ja ratsuilla ja monilla laivoilla, hyökkää hänen maihinsa, tulvana leviten niiden yli" (Dan. 11:40). Kumpikin voima nousee nyt nopeaa tahtia maailmalla. Tämä yhteenotto ravistelee maailmaa enemmän kuin mikään aikaisempi selkkaus! Tämä on hyvä uutinen. Huono uutinen on, että se johtaa kolmanteen maailmansotaan!

Tunnistatko nämä kaksi "kuningasta"? On kriittistä, että tunnistat! Haluan todistaa sinulle, että islamistinen ääriilike on tuleva Etelän kuningas. On tähteellisestä, että ymmärrät tämän asian.

Lopun aika

Tarkastellaan ensiksi "lopun aika" -ilmaisua. Pohjan ja Etelän kuninkaat nousevat "lopun ajalla" (Dan. 11:40). "Lopun aika" mainitaan myös Danielin kirjan jakeessa 12:4. Huomaa myös 12:9: "Niin hän sanoi: "Mene, Daniel, sillä ne sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti".

Kolmen jakeen "lopun aika" -ilmaisu johtuu samoista heprean kielen sanoista. Danielin kirjan jae 11:40 aloittaa kertomuksen lopun ajasta, joka jatkuu aina lukuun 12 asti. Jakeesta 12:1 löytyy ilmaisu "siihen aikaan". Mitä aikaa tässä käsitellään? Jakeessa 11:40 kuvattua "lopun aikaa". "Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat" (Dan. 12:1). "Siihen aikaan" koetaan ennen näkemätön maailmanlaajuinen muillistus, mutta Jumalan omat pelastetaan tästä suuresta ahdistuksesta. Tämä profetia koskee aikaa "nyt"!

TB_FI

Danielin kirjan jae 11:40 kertoo, että Etelän kuningas tulee "iskemään yhteen" Pohjan kuninkaan kanssa. Milloin tämä *isku* tapahtuu? Sen täytyy tapahtua Danielin kirjan ilmoituksen *jälkeisenä* aikana, tänä lopun aikana. Jae 12:9 kertoo, että *loputaika* alkaa, kun Danielin kirjan sisältö ilmaistaan. Eli Etelän kuninkaan on määrä nousta Jumalan lopunajan seurakunnalle – Herbert W. Armstrongille – ilmoittamisen jälkeisenä aikana. Tänän moni Danielin kirjan yksityiskohta on ilmoitettu myös Jumalan Filadelfian seurakunnalle.

Keitä nämä kaksi "kuningasta" ovat? Heidän identiteettinsä käy ilmi, kun katsomme heidän historiaansa.

Kahden kuninkaan historia

Huomioi Dan. 11:2–3: "Ja nyt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee kolme kuningasta Persiassa, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Ja kun hän on vahvistunut rikkaudessaan, panee hän kaiken liikkeelle Jaavanin (Kreikan) valtakuntaa vastaan. Sitten nousee sankarikuningas; hän hallitsee suurella vallalla ja tekee, mitä tahtoo."

H. Armstrong kirjoittaa kirjassaan *Lähi-itä profetioissa* seuraavasti: "Persian valtakunnassa oli lisäksi 12 kuningasta, mutta ainoastaan Kyyrosta (Raamatun Koores) seuraavat neljä olivat profetian kannalta tärkeitä. Näitä olivat Kambyses, Pseudo-Smerdis, Dariesos and Kserkses. Näistä viimeisin, Kserkses, oli heistä kaikkein rikkain ja sai aikaan sodan Kreikkaa vastaan."

"Sitten Makedonian kuningas Filippos suunnitteli suuren sodan Persian valtakunnan voittamiseksi, suurimmaksi osaksi kreikkalaista koostuvan armeijan turvin. Hän kuoli ennen suunnitelmien täyttymistä. Mutta hänen poikansa Aleksanteri Suuri jatkoi hänen suunnitelmiaan ja hyökkäsi Persiaan. Hän kohtasi Persian armeijan Issoksen taistelussa vuonna 333 eKr. (Dan. 8:2,5–6). Sitten hän viiletti Egyptiin ja sen jälkeen saavutti lopullisen murskavoiton Persian valtakunnasta Arbelan taistelussa vuonna 331 eKr., minkä jälkeen Aleksanteri marssi valloittamaan Intian, pyyhkäisten kaikki altaan".

Kertomus jatkuu Dan. 11:4: "Mutta juuri kun hän on noussut, hajoaa hänen valtakuntansa ja jakautuu neljään taivaan tuuleen. Se ei joudu hänen jälkeläisilleen eikä ole niin mahtava kuin hänen hallitessaan. Sillä hänen valtakuntansa kukistuu ja joutuu muille, ei heille." H. Armstrong kirjoitti: "Kuinka ihmeellisesti—kuinka tarkasti—tämä toteutui." Hän siteerasi George Rawlinsonin arvovaltaista historiankirjaa nimeltä *A Manual of Ancient History*: "Yhtäkkisesti miehuutensa kukoistuksessa poisvietynä [33. ikävuodellaan, kesäkuussa 323 eKr.], hän [Aleksanteri] ei jättänyt jälkeensä perillistä voimaansa eikä projektejaan jatkamaan." Valtakunta jäi välille johtajaa, mutta hämmennyksen keskeltä nousi vuoteen 301 eKr. mennessä profetian mukaisesti neljä haaraa, kun Aleksanterin päälliköt jakoivat vallan keskenään. Nämä neljä olivat:

1. Ptolemaios (Soter), joka hallitsi Egyptiä sekä osaa Syyriasta ja Juudeasta.
2. Seleukos (Nikator), joka hallitsi Syyriaa, Babyloniaa sekä Intian itäpuoleisia alueita.
3. Lysimakhos, joka hallitsi Vähä-Aasiaa.
4. Kassandros, joka hallitsi Kreikkaa ja Makedoniaa.

H. Armstrong kirjoitti: "Näin jakeen 4 profetia täyttyi kirjaimellisesti." Hän jatkoi: "Huomaa, mitä nyt seuraa. Tästä eteenpäin profetia kertoo etukäteen vain neljän kuninkaan kahden haaran toiminnasta: Egyptin, [muinoin] kutsuttu nimellä "Etelän kuningas", koska se sijaitsee Jerusalemin eteläpuolella sekä Syyrian kuningaskunnasta, [muinoin] Pohjan kuninkaasta, joka sijaitsi Juudean pohjoispuolella."

Uskon tänään, että suurin osa, mutta ei kuitenkaan aivan kaikki Etelän kuninkaan tulevasta maa-alueesta sijaitse Jerusalemin eteläpuolella. Sudan kuuluu jo radikaalisen Islamin leiriin ja Algeria saattaa olla leirissä varsin pian. Mutta Etelän kuninkaan maa-alue sijaitsee *kokonaisuudessaan* Pohjan kuninkaasta etelään.

H. Armstrong jatkoi: "Profetia keskittyy näihin kahteen haaraan, koska Pyhä maa siirtyi vuorotellen kummankin osapuolen omaisuudeksi, *jakoska kyseiset sodat koskivat pääasiassa Juudean omistusta*." Huomaa Dan. 11:5: "Ja Etelän kuningas [muinainen Egypti, joka kuvasi lopunajan täyttymystä] on voimistuva sekä yksi hänen ruhtinaistaan; tämä on voimistuva vielä enemmän kuin hän, ja hänen valtansa on oleva suuri."

H. Armstrong sanoi, että näiden kahden kuninkaan "eriäväisyydet koskivat periaatteellisesti Juudean omistusta". Tätä aluetta kutsutaan tänään Israeliksi. Näyttää siltä, että kuninkaat sotivat jälleen Juudan maasta—erityisesti Jerusalemita.

Jerusalem on ollut aina ristiretkien pääpalkintona. Kaupungilla on tärkeä uskonnollinen merkitys niin juutalaisille, kristityille kuin muslimeille. Ns. kristilliset ristiretket olivat varsinaisia *katolisia* ristiretkiä. Yleensä roomalaiskatoliset ovat ottaneet yhteen muslimiarmeijoiden kanssa.

On tärkeätä ymmärtää tätä historiaa, sillä se toistuu pian—uudemman kerran. Historia on profetian jälkeen seuraavaksi tärkein tulevien tapahtumien ilmaisija.

Jerusalem oli Israelin pääkaupunki. Lopunajan Jerusalemia koskevat profetiat koskevat myös Yhdysvaltoja ja Britanniaa. Brittiläisten kansojen (raamatullisen Efraimin), Yhdysvaltain (raamatullisen Manassen) ja Juudan kaikkien profetoidaan kaatuvan yhtä aikaa (Hoos. 5:5). (Löydät yksityiskohtaisen selityksen näistä raamatullisista nimistä Herbert W. Armstrongin kirjastamme *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*. Tilaa se itsellesi.)

Kun Pohjan kuningas voittaa Etelän kuninkaan, sen kunnianhimo laajenee Jerusalemia edemmäksi. (Tilaa ilmaiskirjassamme *Jerusalem profetioissa*.)

H. Armstrong kirjoitti: "Historia kertoo, että alkuperäinen Ptolemaios i, nimeltään Soter, kasvoi varsin voimalliseksi ja hänen toimestaan Egyptistä kehittyi Aleksanterin suurimpia suunnitelmia mahtavampi. Yksi hänen ruhtinaistaan tai kenraaleistaan, Seleucos Nicator, kehittyi myös voimalliseksi johtajaksi. Ptolemaioksen vuonna 312 eKr. sodassa ollessa, hän vahvisti asemansa Syyriassa ja otti itselleen kuninkaan seppeleen"

Siirrytään nyt Dan. 11:34–35. "Ja keskellä sortoa heille suodaan pieni menestys, ja monet liittyvät heihin teeskennellen. Ja taidollisista jotkut kompastuvat, että heidän joukkonsa koeteltaisiin, seuloittaisiin ja puhdistettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä kestää, ennenkuin määräaika on."

H. Armstrong kirjoitti: "Tämä kuvaa yleisesti Jumalan omien tietä kokonaisuudessaan Kristuksen päivästä aina nykyaikaan. Vertaa vastaavia kohtia mm. Ilm. 12:6,11,13–17. Huomaa, että näky jatkuu aina nykyiseen lopun aikaan asti".

Dan. 11:36: "Pohjan kuningas—kuka hän on profetiamme kertomalla aikaisella, keskeisellä, Uuden testamentin aikakaudella? Vuonna 65 eKr. Rooman valtakunta kaappasi Syyrian Rooman provinssiiksi ja Rooman keisäri kontrolloi Juudeaa, mikä tähden tekstin viittaama *Pohjan kuningas* on tällä aikakaudella Rooman valtakunnan *keisäri*."

Tässä meillä on palapelin keskeinen pala. Raamattu profetoi tämän Rooman valtakunnan 10 ylösnousemuksesta, joista viimeistä seitsemää johtaa roomalaiskatolinen kirkko (tilaa ilmaiskirjassamme *Kuka tai mikä on profetiainen peto?*) ja kirja *The Holy Roman Empire in Prophecy*, Pyhä Rooman valtakunta profetioissa). Historia osoittaa, että ylösnousemuksesta enää yksi on tapahtumatta. Saamme kokea viimeisen ylösnousemuksen varsin pian. Tämä sopii täydellisesti profetiaan, jonka kertoo, että Pohjan kuningas aiheuttaa suuren ahdistuksen. Danielin kirjan jakeesta 11:40 alkavat sekä luvun 12 kattavat tapahtumat ovat "lopunajan" tapahtumia. Niihin liittyy Pohjan kuningas, pyhä Rooman valtakunnan seitsemäs ylösnousemus. Pohjan kuningas saattaa ahdistuksen raamatulliselle Israelille (ensisijaisesti Yhdysvalloille, Britannialle sekä Lähi-idän juutalaisille).

Kun kaikki Danielin kirjan 11 luvun profetiat ovat täyttyneet, se hyppää eteenpäin nykypäivään, "lopun ajalle". Jae 40: "Mutta lopun ajalla Etelän kuningas iskee yhteen hänen kansansa..."

Tämä viittaa *päivämme* Etelän kuninkaaseen.

Pohjan kuningas koostuu yhden valtion, Saksan johtamista useista valtioista. Olsi järkevää, jos Etelän kuningas olisi sekin koostumukseltaan samankaltainen. Kaikki viittaa siihen, että Iran on valtio, josta Etelän kuningas muodostuu. Uskoimme jo 1990-luvun alusta, että Iran tulee johtamaan radikaalista islamilaista maailmaa ja että se on Etelän kuningas. Tänään Iran on Lähi-idän "kuningas".

Terrorismin juuret

Historia kertoo monta voimallista oppiläksyä–jos olemme valmiita kuuntelemaan. Se paljastaa esimerkiksi sen, ettei Yhdysvallat liittolaisineen kykene voittamaan terrorisminvastaista sotaa. Opimme perustavia asioita tulevaisuudestamme historian avulla.

Historia on oivallinen opettaja. Aloitetaan sen opetuksesta ja siirrytään sen jälkeen sitäkin suurempaan opettajaan, joka paljastaa, miksi emme pysty voittamaan terrorismia.

Syyskuun 11. päivän terroritekojen jälkeen Yhdysvallat kohdisti huomionsa ensin Afganistanin ja sitten Irakin. Kampanjat kuluttivat paljon resursseja Yhdysvaltain maailmanlaajuisessa terrorisminvastaisessa sodassa. Mistä maailman terrorismi alkoi? Irak ja Afganistan ovat vaarallisia osatekijöitä, mutta eivät edusta terroristikäärmeen päätä.

Palataan ajassa taaksepäin, ja aletaan kaivaa terrorismin juuria. Pelkästään oksien tuhoaminen ei riitä, terroristipu tulee kitkeä juurineen. Se *oainoa* tapa sodan voittamiseksi.

Šaahi Mohammad Reza Pahlavi oli voimallinen Yhdysvaltain liittolainen Irania johtaessaan, mutta liberaalisen tiedotusvälineistömme ja poliittikojemme mielestä hän ei ollut tarpeeksi demokraattinen, miksi he autoivat syrjäyttämään hänet vallasta. Šaahin horjussa Yhdysvallat ei auttanut kuin nimellisesti.

Vuonna 1979 ajatollah Ruhollah Khomeini kaatoi šaahin vallasta. Khomeini teki Iranista maailman ensimmäisen valtiollisen terrorismin sponsorin. Kymmenen vuoden päästä, juuri ennen Khomeinin kuolemaa, Hašemi Rafsandžani nousi presidentiksi ja tehosti Iranin kansainvälistä terrorismiverkostoa. Vasta tässä vaiheessa osa kykeni näkemään, kuinka pahan virheen liberaalit olivat tehneet avustaessaan šaahin kumoamista.

Vuonna 1994 silloinen ulkoministeri Warren Christopher kutsui Irania ”maailman merkittävimmäksi valtiollisen terrorismin tukijaksi. Miten säälittävää on esittää edellinen lausuma eikä lähteä toimimaan sen perusteella! Onko Yhdysvallat todellinen supervaltta? Yhdysvallat on tiennyt vuosia, kuka ”maailman merkittävin valtion tukema terrorismin tukija” on, mutta siltä ei löydy *tahtoa* Iranin toimiin puuttumiseksi–*tahtoa* pitää Irania vastuullisena sen aiheuttamiin terroristisotatoimiin!

1990-luvulla valtion tukema terrorismi juurtui syvällisesti Iraniin, mutta Yhdysvaltain johtajat eivät vastustaneet sitä merkittävästi. Yhdysvallat, ”supervalta” sallii Iranin tukea väkivaltaista terrorismia aina tähän päivään saakka!

Yhdysvallat kantaa suurimman vastuun (Irania itseään lukuun ottamatta) šaahin syrjäyttämiseen ja ajatollah Khomeinin valtaan astumiseen. Heikkoutemme saattaa osoittautua 20. vuosisadan suurimmaksi ulkopoliittiseksi katastrofiksi!

Kuinka tämä tapahtui?

Meidän on ymmärrettävä, kuinka tämä kaikki liittyy nykyiseen Irakin tilanteeseen. Historia osoittaa, kuinka islamilainen ääriliike kykenee dramaattisesti muuttamaan poliittisen tilanteen ja kertoo, millaisen voiman Iran saattaa pian saavuttaa.

Katsotaan Egyptiä, jossa islamilainen ääriliike–kytevä terrorismi–saavuttaa lisääntyvässä määrin valtaa. Egyptissä yksi ainoa murhateko käänsi koko Lähi-idän suunnan!

Radikaalisia muutoksia Egyptissä

Presidentti Anwar al-Sadat toimi Egyptin ja Lähi-idän taistelujohtajana jokunen vuosi ennen Iranin šaahin sortumista vallasta. Hän toimi esimerkiksi arabimaailman avainhahmona jom kippur -sodassa juutalaisia vastaan.

Mutta maailma–erityisesti arabimaailma–häkeltyi. Sadatista alkoi muodostua Lähi-idässä hämmästyttävä rauhanrakentaja Iranin šaahin vallasta sortumisen aikoihin. Arabiradikaalit raivostuivat, kun hän piti puheen juutalaisten Knessetissä (parlamentissa). Nähtiin kirjaimellisesti, kuinka yksi mies saattoi Lähi-idän kohti rauhaa lännen kanssa.

Sadat joutui kuitenkin työskentelemään radikaalisen Islamien tulvaa vastaan.

On mielenkiintoista, että edesmennyt Herbert W. Armstrong vieraili kahden Egyptin presidentin, sekä Sadatin että Hosni Mubarakin luona. Hän varoitti molempia miehiä vakavasti, ettemme saavuttaisi rauhaa ilman Allahia, tai Jumalaa!

Vuonna 1981 Mike Wallacen televisio-ohjelma, *60 minuuttia*, haastatteli (vain kaksi vuotta aikaisemmin valtaan astunutta) ajatollah Khomeinia ja kertoi Sadatin kutsuneen tätä ”mielipuleiksi”.

Lähes välittömästi, päivien kuluessa, presidentti Sadat oli murhattu!

Islamin johtaja omaa tämänkaltaisen vallan! Yhdysvallat ja maailma sallivat tällaisen pahan vallan muuttaa historian kulun. Nyt terrorismi rehtottaa koko maailmassa! Yhdysvalloilta ei löytynyt tahtoa lopettaa valtiollisen terrorismin mielettömyyttä, kun se olisi ollut vielä suhteellisen yksinkertaista.

H. Armstrong kommentoi pian tapauksen jälkeen Sadatin murhan olevan Lähi-idän historian kääntymäpiste! Lausuma on melkein vähättelevä. Käytännöllisesti katsoen kukaan tiedotusvälineistön henkilö ei kyennyt näkemään–tai kieltäytyi näkemästä–että kysymyksessä oli maailmaa mullistava tapahtuma!

Iranin terroristiverkosto toimi pelottavan tehokkaasti.

Presidentti Sadatin toiminta pyrki muuttamaan Lähi-idän koko maailmaa hyödyttävällä tavalla. Solmiakseen rauhan Israelin kanssa hän joutui ottamaan kantaa monia kansalaisiaan sekä arabimaailmaa vastaan. Hän osoitti suuruutensa asettamalla maailman ja Egyptin edun henkilökohtaisen turvallisuutensa edelle. Jos Yhdysvaltojen ja Britannian johtajat olisivat olleet rohkeita, he olisivat toimineet ratkaisevasti Iranin kanssa. Lähi-itä alkoi silmällä terrorin kuningasta johtajakseen Yhdysvaltojen heikkouden tähden. Kaikki tapahtui Yhdysvaltain, Britannian ja Israelin heikkouden takia.

Islamin radikaalit ovat varsin tehokkaita huippujohtajien murhaajia. He murhauvat mitä luultavimmin vuonna 1990 myös Egyptin parlamentin puhemiehen Rifaat al-Mahgoubin (maan sen aikaisen toiseksi tärkeimmän virkamiehen). Moottoripyörillä ajavat konepistoolimiehet tulittivat hänen autonkuljettajansa ajavaa henkilöautoaan. Radikaalit olivat todennäköisesti myös vuoden 1992 Algerian presidentti Mohamed Boudiafin murhan takana. Radikaalijoukot pyrkivät kaatamaan maltillisen, tännele myötäisen Libanonin hallituksen ja murhasivat Libanonin pääministeri Rafik Haririn vuonna 2005 autopommin avulla, mikä sai aikaan Libanonissa sarjan tärkeitten, Syyrian vastaisten henkilöiden murhia. Vuonna 2008 hallitseva koalitio luopui asemastaan ja muodostettiin uusi Hizbollahille suosiollinen hallitus. Tammikuussa 2011 Hizbollah syrjäytti Libanonissa Yhdysvaltoja puolustavan pääministeri Saad Haririn ”pehmeässä vallankaappauksessa” asettamalla oman kandidaatinsa peliin. Tässä vain muutamia esimerkkejä islamilaisen äärimmäisyysliikkeen vaikutusvallasta Keski-idän politiikkaan.

Vuonna 2011 nähtiin valtava muutos Egyptin politiikassa, Iranin vuoden 1979 vallankumouksen kaltainen.

Egyptin presidentti Hosni Mubarak vastusti 30 vuoden ajan radikaalivoimia ja oli Israelin ja Yhdysvaltojen ystävä. Edeltäjänsä Anwar Sadatin linjaa seuraten hän vastusti radikaalimuslimien väkivaltaisia toimia Israelia sekä muita kansoja vastaan. Hän avusti Yhdysvaltoja, Britanniaa sekä Israelia niiden terrorismin vastaisessa sodassa toimien niiden voimallisena liittolaisena. Hän taisteli, jottei Iran saisi ydinpommeja haltuunsa. Presidentti Mubarak piti vallallaan Egyptissä väkevimmän vastustajansa, väkivaltaisen Muslimiveljeskunnan, aisoissa. Johtajillamme ei tunnu olevan minkäänlaista käsitystä siitä, minkä kanssa hän kamppaili päivittäin. Kun mielenosoitukset puhkesivat tammikuussa 2011 Kairossa, presidentti Barack Obama osoitti selvästi, että oli kadun Mubarakin vastaisten mielenosoittajien puolella. Yhdysvaltojen hallitus nöyryytti mielenosoitusten alussa Mubarakia tämän hyvistä hedelmistä huolimatta Egyptin valtavien julkisesti! Yhdysvallat petti totaalaisesti 30 vuoden aikaisen ystävänsä. Mitä sitten seurasi? Yhdysvaltain vaikutusvalta Lähi-idässä on romahtanut lähes mitättömäksi! Viikkoja Mubarakin syrjäyttämisestä Egyptin valtion hallitus alkoi horjua, ja Iran astui alueelle.

Danielin kirjan jae 11:42 antaa ymmärtää, että Egypti liittoutuu Etelän kuninkaan, Iranin, kanssa. Profetian mukaan Egyptin politiikka tulee muuttumaan kauaskantoisesti! Olemme kertoneet asiasta jo vuodesta 1994. Katso Egyptiä tänään. Sen ulkopoliittikka ja poliittinen suuntaus ovat muuttuneet näkyvästi tavalla, joka uhkaa muuttaa koko alueen täysin.

Jo vuonna 2007 Iranin ja Egyptin väliset suhteet olivat lähteneet lämpiämään huomattavasti, maiden siirtyessä pikkuhiljaa palauttamaan täydet diplomaattiset suhteet. Tammikuussa 2008 Mubarak kokoontui keskustelemaan Iranin parlamentin puhemiehen kanssa, mikä oli ensimmäinen tämän tasoinen yhteen kokoontuminen lähes 30 vuoteen. Tosiasia, että Mubarak itse järjesti kyseisen tapaamisen, paljastaa, kuinka suuresti hän oli Egyptin Irania kannattavien joukkojen painostuksen alainen. Nämä Irania kannattavat joukot ottivat tiukasti vallan hänen lähtönsä jälkeen. Vaikka ne menettivät myöhemmin vallan, Raamatun profetian mukaan vain hetkellisesti. Tapahtumat syyttivät Egyptin kovan linjan Irania kannattavat voimat demonstroiden maailmalle kykenevänsä nousemaan Egyptissä vallan kahvaan.

Mubarak varoitti ennen virasta luopumistaan seuraavasti: ”He saattavat puhua demokratiasta, mutta tuloksena on ääriliike ja radikaali islam.” Totta, näimme, että juuri näin tapahtui! Muslimiveljeskunta-ääriliike, Egyptin suurin ja parhaiten järjestynyt poliittinen järjestö, alkoi kontrolloida maata, ja yksi liikkeen johtajista, Muhammad Mursi, nousi presidentiksi.

New York Times kirjoitti 2011: ”Muslimiveljeskunta, valtion aikoinaan kieltämä islamilainen ryhmä, on astunut etualalle, siitä on muodostunut sotahallituksen hiljainen kumppani, moni pelkää sen jäädyttävän perustavat muutokset.”

”On myös selvää, että nuoret, koulutetut, maalliset alun perin ei-ideologisen vallankumouksen aikaan saattaneet aktivistit, eivät ole enää johtava poliittinen voimatekijä... Monia hämmästyttää sen [Muslimiveljeskunnan] siteet sitä parjanneeseen armeijaan ...”

”Löytyy todisteita siitä, että Veljeskunta teki aikaisemmin armeijan kanssa jonkunlaisen sopimuksen”, totesi Elijah Zarwin, International Crisis Group -järjestön seniori analytikko. ”Tämä on järkevää armeijan kannalta, joka haluaa stabilisoida tilanteen sekä kadunihmiset puolellensa. Veljeskunnasta he löytävät 100 000 kadun ihmistä’ ...”

”Aikanaan kysymys koski, siirtyisikö Veljeskunta johtoon ylivoimaisen järjestöllisen rakenteen turvin. Nyt näemme, että se toimi juuri näin” (24. maaliskuuta 2011). ”

Muslimiveljeskunta pystyi ottamaan johtajuuden haltuunsa organisoituneena ja vahvasti Iranin tukemana! Olemmeko sokeita, emmekö näe, mihin Iran kykenee tukieessaan toisia ryhmiä kullissien takana? Tämä oli lähes täsmälleen vuoden 1979 Iranin tapahtumien tausta.

Useat lännen ihmiset toivovat Egyptin muuttuvan demokraattiseksi ja rauhaiseksi. *Mitä Egyptin kansalaiset toivovat?* Laaja Pew Research Centerin vuoden 2010 mielipidetutkimus osoitti, etteivät egyptiläiset ole kiinnostuneita länsimaisesta demokratiasta. Egyptiläiset toivovat sen sijaan tiukkaa islamilaista hallintoa.

Huomioi seuraavat Pew-gallupin tulokset.

Egyptin muslimeista 85 prosenttia halusi *vahvan islamilaisen vaikutuksen valtion politiikkaan*.

Lähes sama määrä oli sitä mieltä, että muslimiuskon jättävät ihmiset pitäisi tappaa.

Kahdeksankymmentä kaksi prosenttia tuki kivittämistä aviorikoksesta ja 77 prosentin mielestä varkaiden kädet tulisi katkaista.

Yli puolet kannatti miesten ja naisten eristämistä työpaikalla.

Viisikymmentäneljä prosenttia uskoi, että siviilien surmaaminen itsemurhapommeilla oli puolusteltavissa.

Lähes puolella haastatelluista oli "suotuisa kuva" terroristiryhmä Hamaksesta ja kolme kymmenestä suhtautuu positiiviseksi Hizbollahia kohtaan. Egyptiläisistä viidesosa ajatteli suotuisasti jopa al-Qaidasta sekä Osama bin Ladenista.

Pewin haastattelemasta 18 muslimivaltiota Egyptistä löytyi korkeimmat Amerikan vastaiset mielipiteet: egyptiläisistä 82 prosenttia ei pidä Yhdysvalloista.

Voimakas Mubarak kykeni kontrolloimaan, pidättämään kansalaistensa äärimielipiteet. Kun Mubarak poistui virasta, pato sortui.

Vaikka kesäkuussa 2013 kenraali Abdel Fattah al-Sisin johtama vallankaappaus syrjäytti presidentti Mursin, Muslimiveljeskunta nauttii edelleen suurta suosiota Egyptissä. Sisin vallankaappaus onnistui päämääräisesti koska egyptiläiset olivat pettyneitä Muslimiveljeskunnan talouspolitiikkaan – eivät välttämättä islamilaiseen ideologiaan. Sisin alaisuudessa Egyptin talous ei ole lähtenyt nousuun; turismi ja muut osa-alueet ovat laskussa.

Monet Israelin sekä lännen asukkaat ovat aliarvioineet Muslimiveljeskunnan vaikutusvaltaa sekä Israelin vastaisten linjan kannatusta. Muslimiveljeskunnan järjestämä liikehdintä saavutti suurta suosiota koko Egyptin alueella. Kukaan uusi johtaja Sisin vallankaappausta lukuun ottamatta ei kykene saavuttamaan vaadittavaa voimaa pystyäkseen vastustamaan näin voimakkaita egyptiläisten katsontakantoja. Tie johtaa Iranin syliin voimakkaiden Muslimiveljeskunnan siteiden kautta.

Mursin alaisuudessa Muslimiveljeskunta hyödynsi Irania kannattavaa kansalaiskantaa. Mursin hallitus yritti pikaisesti palauttaa diplomaattiset suhteet Iraniin. Maaliskuussa 2011 Egypti julisti, että se halusi "kääntää uuden lehden" Iranin kanssa. Teheran vastasi suotuisasti nimittämällä suurlähettiläänsä Egyptiin, ensimmäistä kertaa vuoden 1978 jälkeen, kun nämä kaksi valtiota jäädyttivät molemminpuoliset diplomaattiset suhteet. Egyptin hallitus ojensi myös kätensä Hamasta, Kairon aikaisemmin torjumaan Iranin tukemaa palestiinalaista islamistijärjestöä kohteen.

Dan. 11:42 profetia kulkee kohti täyttymystään aivan silmiemme edessä, tänä lopunaikana pääasiassa Iranin "iskissä" radikaalista islamismia kohteen. Tämä iskevä ulkopoliittika johtaa kuitenkin sen sortumiseen tavalla, joka on useimpien mielikuvituksen ulkopuolella!

Libya ja Etiopia seuraavaksi?

Dan. 11:43 mainitsee Egyptin ohella kaksi muuta maata, *Libyan* sekä *Etiopian*, Nämä kaksi valtiota ovat radikaalisen islamistisen strategian avaintekijöitä, strategian, joka tulee ravistelemaan Yhdysvaltoja ja Eurooppaa perin pohjin!

"Hän [Pohjan kuningas] valtaa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet, ja liibyalaiset ja etiopialaiset liittyvät häntä seuraamaan (engl. käännös, at his steps)" (Dan. 11:43). Miksi Libya ja Etiopia mainitaan Jumalan inspiraatiosta? Raamatun jokainen sana on Jumalan siihen tarkoituksella kirjaama. Jumala asetti nämä kaksi valtiota tietystä syyistä samaan jakeeseen Egyptin kanssa. Tämä jae ilmaisee meille, että Libya ja Etiopia tulevat toimimaan läheisesti Iranin kanssa!

Soncino Commentary määrittää "at his steps" seuraavasti: "Joko hänen armeijaansa liityen tai itsensä käskyläisekseen asettamalla".

Gesenius Hebrew-Chaldee Lexicon määrittää saman: "hänen seuraansa".

Moffatt-käännös sanoo puolestaan: "seuraa hänen kulkuessaan" (suomeksi, häntä seuraamaan).

Tarkkaa Libya ja Etiopiaa, jotka joutuvat pian Iranin, Etelän kuninkaan, vahvan vaikutusvallan tai sen kontrolliin alaisiksi. Tämän takia myös heidät voitetaan Pohjan kuninkaan ollessa voitokas.

Miksi Iran on kiinnostunut kontrolloimaan Libya ja Etiopiaa? Vastaus tähän on varsin mielenkiintoinen.

Etsi käsiisi Lähi-idän kartta, joka keskittyy Välimeren ja Punaiseenmereen. Siitä näet, miksi Etelän kuningas tai radikaali islamismi tavoittelee liittoa tai haluaa kontrolloida kyseisiä valtiota (myös Egyptiä ja Tunisiaa). Nämä kaksi merta ovat kaikkein tärkein kauppakanava maailmassa!

Se, joka vaikuttaa Etiopiaan, tulee epäilemättä kontrolloimaan myös Punaisenmeren rannikolla sijaitsevia pieniä Eritrean ja Djiboutin maa-alueita. Nämä alueet itsenäistyivät Etiopiasta vasta jonkin aikaan sitten. Uskon, että Raamattu katsoo nämä kaksi aluetta Etiopiaan kuuluviksi.

Suezin kanavan kontrolloiminen ei riitä. Egypti yritti kontrolloida kanavaa vuonna 1956, mutta sitten Britannia, Ranska ja Israel sivuuttivat sen yhdellä hyökkäyksellä. Mutta entä jos merikauppaväylän reitillä on ilmavoimat- ja ohjukset – omaava radikaalisen ideologian omaava muslimivaltio?

Tällainen asetelma antaisi Iranin käytännöllisesti kontrolloida koko näitä meriä pitkin kulkevaa kauppareittiä. Radikaali-islamistit saattaisivat pysäyttää elintärkeän öljyn kuljetuksen Yhdysvaltoihin ja Eurooppaan!

Potentiaalisesti Iran kykenisi saamaan kontrolliinsa myös Jerusalemin, sille kolmanneksi pyhimmän kaupungin. Uskon, että Jerusalem on Iranille öljykin tärkeämpi tekijä. Islamilaiset taistelivat katolisia ristiretkeläisiä vastaan noin 1500 vuoden ajan Jerusalemin tähden. Raamatun profetia kertoo, että tulemme näkemään aivan pian vielä yhden, vihoviimeisen ristiretken.

Jos Iran valloittaisi Jerusalemin, tämä saattaisi sähköistää koko islamilaisen maailman *YHTÄKKÄÄ!* Tapahtuma saisi radikaali-islamismiin leviämään moniin Lähi-idän ulkopuolisiin maihin. Tämä saattaisi johtaa Euroopassa, Aasiassa ja jopa Yhdysvalloissa vaaralliseen mellakointiin ja terrorismiin.

Kohta esille astuva pyhä Rooman valtakunta–katolinen, tähän mennessä petollisin ja aggressiivisin Saksan dominoiva supervaltio, 10 kuninkaineen – havaitsee, kuinka arabikiikho saattaa lähteä leviämään kulupalon tavoin. Monien katolilaisten mielessä Jerusalem on tärkein uskonnollinen paikka.

Jos Iran saa kauppareitin haltuunsa, se pystyy aiheuttamaan valtavaa vahinkoa, se voi saattaa Yhdysvallat sekä Euroopan kaaoksen partaalle päivässä. Saksa sekä Vatikaani, Pyhän Rooman valtakunnan sydän, eivät saali Etelän kuninkaan kontrolloida Jerusalemia sekä maailman tärkeintä kauppareittiä!

Kuvasimme 27. tammikuuta 2011 *Key of David* televisio-ohjelman, jossa katsojia kehoitettiin tarkkaamaan Libya ja Etiopiaa saamani uuden ymmärryksen perusteella. Tähän aikaan uutisista ei löytynyt lähes mitään Libyaä käsittelevää materiaalia. Libyan valtio vaikutti varsin vakaalta.

Vajaan kuukauden kuluu puhkesi sisällissota. Libyan diktaattori Muammar Gaddafi syrjäytettiin ja murhattiin vielä samana vuonna. Tämä Pohjois-Afrikan maa on jatkanut äärimmäisen kaaottisena kokien monia terroristihyökkäyksiä, väkivaltaisia aseellisia mielenosoituksia, todistanut poliitikkojen ja sukulaisten kidnappauksia ja lynkkauksia, kaaottisia vaaleja, korkea-asemaisten poliitikkojen viralta panoja ja eroamisia. Yhdysvaltain suurlähettiläs Christopher Stevens murhattiin 11. syyskuuta 2012 laittomassa Pohjois-Libyan Bengasin kaupungissa terroristien toimesta

Seuraa Libyan ja Etiopian tuimaa, pikaista kulkua radikaalisen islamismiin leiriin.

Etelän kuningas *iskee* Pohjan kuninkaaseen, luultavasti tämän kauppareittivoiman avulla. Isku toimii dramaattisena sotatoimena! Pyhä Rooman valtakunta vastaa tähän pyörremyrskyn kaltaisella vastaiskulla–Iran ja radikaalinen islamismi murenevät välittömästi.

Arabialais-iranilainen Välimeren ja Punaisenmeren kontrolli saattaa olla se toinen syy, miksi Yhdysvallat ei osallistu tähän Danielin kirjan 11 luvun Lähi-idän sotaan. Taloutemme ollessa epävarma ja dollarin ollessa erityisen heikko Iran saattaa uhata lakkauttaa öljynviennin ja murtaa Yhdysvaltojen talouden, jotta Yhdysvallat pysyy sodan ulkopuolella.

Libya ja Etiopiaa koskeva profetia avaa Iranin sotastrategian! Kirjoitimme jo yli 20 vuotta sitten Iranin kunnianhimoisista, maailmanlaajuisista pyrkimyksistä, jotka ovat muuttuneet aikojen kuluessa koko ajan intensiivisimmiksi.

Iranin maailmanlaajuiset tavoitteet

Stratforin 22. elokuuta 2003 päivätty tiedusteluraportti kertoi, että liitolaisten päättäväisen Irakin sotavoiton jälkeen, saman vuoden toukokuun yleisen mielipiteen mukaan ympäröivät valtiot, Saudi Arabia, Syyria ja Iran mukaan lukien, näkivät Yhdysvallat "nousevana voimana alueella" ja tunnustivat tarpeen mukauttaa Yhdysvaltojen vaatimukset. Kuitenkin tilanteen paikallisesti muuttuessa ja Irakin vakauden heiketessä, nämä valtiot alkoivat muuttaa katsontakantaansa. Yhdysvaltoja ei pidetty enää nousevana voimatekijänä–se nähtiin heikkona ja apua tarvitsevana. Muutos vaikutti kaikkein eniten Iraniin, mikä puolestaan vaikutti voimakkaasti Irakin šiaalaisiin.

Stratfor kirjoitti: "Jos iranilaiset alkavat uskoa, että alueen tilanne on Yhdysvaltojen näkökannalta sen kontrollin ulkopuolella. Joko šiaalisten aisoissa pitäminen muuttuu astronomisen kalliiksi tai kaikkein luultavimmin tapahtuu, että he eivät aseta panosta häviävään hevoseen." Uskon että Iran on asetelmassa aggressiivisempi kuin Stratfor esittää.

"Mielestämme tilanne alueella saavuttaa kohta kriisin paikan Yhdysvalloille", Stratfor jatkaa. "Tilanne heikkenee heikkenemistään Bushin virkamiehille. Se, että islamismi uhkaa nousta Välimereltä Persian lahdelta, ei ole enää pelkkä mielenkiintoinen, teoreettinen konsepti. [Sen vaikutus kykenisi ulottumaan aina Välimereltä Pohjois-Afrikkaan asti.] Jordania lukuun ottamatta, tämä on käynyt toteen." Iranin johtaman islamismien nousun mahdollisuus alueella on kasvanut dramaattisesti Stratforin kirjoituksen jälkeisinä vuosina, koska *ei ole löytynyt ketään*, joka vastustaisi tehokkaasti *Irania!*

Saddam Hussein oli todellinen terroristiuhka, mutta terrorismin *primaari* lähde on Iran. Päättävät toimet Irakissa ilman Iraniin puuttumista eivät lakkautta terroristitekoja.

Iran on palestiinalaisten takana oleva todellinen voima. Kukaan toinen valtio ei uskaltaisi häpeämättä rahoittaa ja rohkaista samankaltaista terroristitoimintaa Israelissa. Iran on lähettänyt julkisesti palestiinalaisille suunnattoman määrän aseita. Koko maailma on tietoinen Iranin teoista. Israelin terroristiongelmia pahenee kihtyvää tahtia päivittäin.

Israel on menettämässä sodan terroristeja vastaan, myös Yhdysvallat ja Britannia. Tämänkaltaisen terrorismi kykenee romuttamaan vapaat yhteiskunnat. Israel on tästä klassisena esimerkkinä.

Ainoa keino tämänkaltaisen sodan voittamiseksi on tunnistaa terrorismin pääsyy ja leikata terroristikäärmeen pää poikki. Yhdysvalloilta sekä Israelilta puuttuu tahto käydä käsiksi Iraniin *avaintekijään*,

Lähi-idän "pahaan akseliin".

Presidentti George W. Bush nimitti vuonna 2002 Iranin, Irakin sekä Pohjois-Korean "pahan akseliksi". Nyt Irakin hallitus on suistettu. Emme kuitenkaan kykene voittamaan sotaa ilman Iranin johdon poistamista. Iais- sekä brittijohdajilta puuttuu ymmärrys, heiltä puuttuu rohkeus voittaa sota. Maiden lehdistö on vaarallisen pasifistinen. Kansalaisiltamme puuttuu tahto voittaa sota terrorismia vastaan.

Presidentti Bush nimitti aivan oikein pahan akselin. Liberaalipoliitikot ja tiedotusvälineet hyökkäsivät häntä vastaan lausuman takia, mikä kuvaa tilanteen kipeyttä, vaarallisesti Yhdysvaltain puuttuvaa tahdonvoimaa.

Brittiläisen pääministeri Tony Blairin hallitus kaatui suurelta osalta hänen tukemansa Irakin sodan takia. Luulisi, että ihmiset olisivat tukeneet Blairia Britannian sotatointen jälkeen Irakissa. Brittiläiset (ja amerikkalaiset) ovat liian heikkoja sotiakseen tosi sotaa. Meillä ei ole tahdonlujuuutta verisen, pitkittyneen sodan läpiviemiseksi.

Kahden viimeisen vuosikymmenen *hedelmät, todistusaineisto*, osoittaa ylivoimaisen selvästi, mistä valtion tukeman terrorismin kuningas löytyy! Koko maailma näkee sen. Löydämme ratkaisun terrorismiin vain tekojen kautta! Meidän täytyy asettua sitä vastaan. Iran lähettää terroristit maailmalle.

H. Armstrong sanoi yli neljä vuosikymmentä sitten: "Amerikka on voittanut viimeisen sotansa". Hän kykeni näkemään jo tällöin, ettemme olleet enää ylpeitä sotavoimastamme!

Stratforin mainitsema maantieteellinen alue on jo kokonaisuudessaan vahvasti Iranin vaikutuksen alainen. Jos Irak joutuu tämän terroristivaltion alaiseksi, Iran kontrolloi käytännöllisesti katsoen koko aluetta–joka sisältää suurimman osan maailman öljystä!

Tilanne muuttuu vielä tätä pelottavammaksi.

Jatkuu: [Etelän kuningas \(osa kaksi\)](#)